EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.12.2009
KOM(2009) 687 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

i enlighet med artiklarna 4 och 5 i rådets beslut av den 5 oktober 2006 om upprättande av ett system för ömsesidigt informationsutbyte om medlemsstaternas åtgärder rörande asyl och invandring

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. INLEDNING…….....3
2. VERKSAMHET ..... …3
3. ALLMÄN ÖVERSIKT..... 4
4. LÄMNAD INFORMATION 4
5. UTVÄRDERING..... 9
6. SLUTSATSER..... 10
BILAGA:..... 11

1. INLEDNING

I de slutsatser som antogs vid mötet den 14 april 2005 uppmanade rådet (rättsliga och inrikes frågor) kommissionen att upprätta ett system för inbördes information mellan de ansvariga för invandrings- och asylpolitiken i medlemsstaterna. Med anledning av denna begäran lade kommissionen i oktober 2005 fram ett förslag till rådets beslut om upprättande av ett system för ömsesidigt informationsutbyte om medlemsstaternas åtgärder rörande asyl och invandring.[1] Beslutet (2006/688/EG) antogs av rådet den 5 oktober 2006.[2]

Genom beslutet upprättas ett system för informationsutbyte och samråd mellan medlemsstaterna om åtgärder som de har för avsikt att vidta, eller nyligen har vidtagit, när dessa åtgärder har offentliggjorts och sannolikt kommer att ha en avsevärd påverkan på flera medlemsstater eller på Europeiska unionen som helhet.

I artikel 4 i beslutet föreskrivs att kommissionen en gång om året ska utarbeta en allmän rapport med en sammanfattning av den viktigaste information som lämnats av medlemsstaterna. Denna allmänna rapport ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet och ligga till grund för en diskussion på ministernivå av de enskilda medlemsstaternas asyl- och invandringspolitik.

Enligt artikel 5 ska kommissionen utvärdera systemet två år efter ikraftträdandet och med regelbundna intervaller därefter. Vid behov får kommissionen även föreslå ändringar.

Eftersom tidsfristerna för utvärderingen (artikel 4) och rapporteringen (artikel 5) löper parallellt, anser kommissionen det lämpligt att slå ihop dem till ett enda dokument. Därmed blir det möjligt att lämna en komplett redogörelse för systemets första verksamhetsperiod sedan upprättandet.

2. VERKSAMHET

Beslutet trädde i kraft den 4 november 2006. Själva systemet togs i drift i april 2007. I enlighet med artikel 3 i beslutet inrättade kommissionen en särskild intressegrupp på samma plattform som det webbaserade nätverket Circa (*Communication and Information Resource Centre Administrator*) och gav de nationella kontaktpunkter som utsetts av medlemsstaterna tillgång till denna.

I slutet av september 2008 hade alla medlemsstater utsett sina nationella kontaktpunkter. Ungefär 60 nationella experter har beviljats tillgång till systemet, och antalet ansökningar om tillgång som begärts av medlemsstaterna varierar mellan en och fem per medlemsstat.

För att stödja de nationella kontaktpunkterna och ge experterna möjlighet att bekanta sig med nätverket anordnade kommissionen en Circa-utbildning i februari 2007 och en kompletterande workshop i december 2007. Vid workshopen gavs även tillfälle att göra en preliminär analys av hur systemet fungerat under de första sex månaderna efter att det togs i drift. En tredje workshop anordnades i april 2008. Vid denna diskuterades främst vad rapporten skulle kunna innehålla.

---

1 KOM(2005) 480 slutlig.

2 EUT L 283, 14.10.2006, s. 40.

Samtidigt med detta informerade kommissionen medlemsstaterna, inom ramen för kommittén för frågor om invandring och asyl, om den viktigaste information som sänts till medlemsstaterna. Med utgångspunkt i ett frågeformulär diskuterade kommittén olika möjligheter att förbättra användningen av systemet. Vid ett möte den 8 januari 2009 informerades kommittén även om hur arbetet med rapporten och utvärderingen framskred. Faktadelen av rapporten sändes till kontaktpunkterna för att dessa skulle kunna kontrollera innehållet.

3. ALLMÄN ÖVERSIKT

Mellan april 2007 och den 30 september 2009 lämnade 16 medlemsstater information via informationssystemet. Informationen omfattade 45 olika åtgärder. Nästan hälften av informationen (21 fall) rörde redan antagen lagstiftning. Endast fyra fall rörde lagförslag. Sammanlagt lämnade fem medlemsstater information om politiska avsikter och långsiktig programplanering vid nio tillfällen. Elva medlemsstater lämnade inte någon information alls (se bilagan). Under vissa perioder ökade intensiteten hos informationsutbytet, men 2009 lämnades information endast fyra gånger.

Den information som lämnades var inte alltid enhetlig till formatet. Enligt artikel 2.2 i beslutet ska informationen överlämnas med hjälp av det rapporteringsformulär som återges i bilagan till beslutet, och om möjligt ska en internetlänk till den fullständiga texten bifogas. I vissa fall använde medlemsstaterna inte formuläret och översände endast ett utkast till åtgärden i fråga. Detta kan ha försvårat mottagandet av informationen, eftersom de berörda medlemsstaterna inte omedelbart kunde identifiera åtgärdens innehåll eller möjliga konsekvenser. Även i de ifyllda formulären skiljer sig informationen åt. Vissa formulär innehåller relativt uttömmande (om än kortfattad) information, medan andra bara ger en ytlig beskrivning, som kan leda till att åtgärdens art inte framgår.

I vissa fall lämnades endast den engelska titeln på åtgärden i fråga, utan att det bifogades något formulär överhuvudtaget, medan texten endast överlämnades på originalspråk. Därmed uppstod det en risk att informationen inte förstods. Vi erinrar om att det i bilagan till beslutet föreskrivs att medlemsstaterna ska översätta det fullständiga namnet på åtgärden, den kortfattade beskrivning av åtgärden samt sina kommentarer och synpunkter till ett annat officiella EU-språk än medlemsstatens eget.

4. ÖVERLÄMNAD INFORMATION

Politiska avsikter och långsiktig programplanering

Den 20 april 2007 sände **Förenade kungariket** två dokument som antagits av inrikesministeriet i mars 2007, ”*Securing the UK **Border** – Our vision and strategy for the futur*” och ”*Enforcing the Rules – A strategy to ensure and enforce compliance with our **immigration laws***”. I dessa dokument fastställs de brittiska myndigheternas nya strategi när det gäller gränsövervakning respektive kontroll av efterlevnaden av invandringslagstiftningen.

Den 25 juni lämnade **Spanien** information om Strategisk plan för **medborgarskap** och **integration** (*Plan Estrategico de Ciudadania e Integracion*), där Spanien redogör för landets strategi för integration för perioden 2007–2010.

Den 17 april 2008 informerade **Rumänien** om regeringsbeslutet att godkänna den **nationella invandringsstrategin** (*Strategia Națională privind Imigrația*) för perioden 2007–2010.

Den 13 april 2007 informerade **Nederländerna** om landets avsikt att anta en **lag om översyn av den gamla utlänningslagen (*Vreemdelingenwet*)**.

Nederländerna lämnade också information den 1 augusti 2008 om en skrivelse från justitieministern och vice justitieministern till parlamentets talman om analysen av **tillämpningen av artikel 1F i 1951 års konventionen angående flyktingars rättsliga ställning**. Skrivelsen av den 9 juni 2008 innehåller slutsatserna från en utvärdering av Nederländernas politik avseende artikel 1F i 1951 års konvention.

Vidare sände **Nederländerna** den 29 september 2008 dokumentet **Plan för en modern migrationspolitik (*Blauwdruk modern migratiebeleid*)** till medlemsstaterna. Planen hade lagts fram för det nederländska parlamentet den 27 juni 2008 och rymmer den nederländska regeringens **förslag på mottagande av och uppehåll för utländska medborgare** som önskar vistas i Nederländerna.

Slutligen informerade **Nederländerna** den 12 februari 2009 om antagandet av dokumentet **Mot ett effektivare asylförfarande och en effektivare återvändandepolitik (*Naar een effectievere asielprocedure en een effectiever terugkeerbeleid*)**. I dokumentet redogörs för regeringens plan för ett noggrannare och snabbare asylförfarande, som även främjar återvändande av avvisade asylsökande.

Den 9 december 2008 lämnade Sverige information om antagandet av **migrationsverkets internationella strategi**. Dokumentet är en övergripande internationell strategi för migrationsverket och hade antagits av generaldirektören i juni 2008.

Lagförslag

Ytterligare information om regularisering av asylsökande i **Nederländerna** (se politiska avsikter ovan) överlämnades den 7 maj och 5 juni 2007. Enligt förslaget kommer utländska medborgare som har ansökt om asyl före den 1 april 2001 och varit bosatta i Nederländerna utan avbrott sedan den 1 april 2001 att beviljas uppehållstillstånd automatiskt. Utländska medborgare som utgör en fara för den allmänna ordningen eller landets säkerhet kommer enligt förslaget inte att beviljas uppehållstillstånd. Utländska medborgare som har uppgett falsk identitet eller nationalitet i olika förfaranden och vars identitet eller nationalitet har konstaterats vara falsk kommer enligt förslaget inte heller att beviljas uppehållstillstånd.

Den 3 maj 2007 översände **Italien** information om ett förslag till ändring av **bestämmelserna om invandring och utlänningars rättsliga ställning (*disposizioni concernenti la disciplina dell'immigrazione e norme sulla condizione dello straniero*)**, som bland annat innehåller en kanal för förmånsbehandling av specialutbildade personer (på områdena forskning, vetenskap, kultur, konst, företagsledning, underhållning, sport) för att snabbt kunna bevilja dem uppehållstillstånd på högst fem år, samt **åtgärder för en effektivare återvändandepolitik**.

Den 8 november 2007 överlämnade **Italien** information om senatsakt nr 1201 om förslag till bestämmelser om åtgärder för att bekämpa exploatering av **illegal arbetskraft** (*Interventi per contrastare lo sfruttamento di lavoratori irregolarmente presenti sul territorio nazionale*) i syfte att stärka skyddet för migrerande arbetstagare och skärpa **påföljderna för arbetsgivarna**.

Den 17 juni 2008 informerade **Republiken Tjeckien** om ett förslag om införande av ett system med ”**gröna kort**” för att främja laglig immigration. Systemet skulle träda i kraft i

mitten av 2009. Det ”gröna kortet” är en handling som rymmer såväl arbetstillstånd som uppehållstillstånd på det tjeckiska territoriet och fungerar som uppehållstillstånd med lång varaktighet för anställning i särskilda fall.

Antagen lagstiftning

Den 8 mars 2007 informerade **Republiken Slovakien** om ändringar i den nya **asyllagen** genom vilka begreppet ”subsidiärt skydd” införs. Den 31 januari 2008 informerade Republiken Slovakien om **vidare ändringar** i asyllagen.

Den 2 juli 2007 överlämnade **Ungern** information om landets nya **invandringslagstiftning**. Det främsta syftet med den nya lagstiftningen, som trädde i kraft den 1 juli 2007, är att harmonisera landets lagstiftning med EU:s rättsliga instrument, främst Schengenregelverket.

Samma dag informerade **Ungern** om den nya **asyllagen** LXXX av 2007, som antogs den 25 juni 2007 och trädde ikraft den 1 januari 2008. Syftet med den nya lagstiftningen är främst att skapa överensstämmelse med de berörda gemenskapsdirektiven (skyddsdirektivet, asylprövningsdirektivet och mottagningsvillkorsdirektivet). Dessutom införs bland annat begreppet ”subsidiärt skydd” i den ungerska lagstiftningen. En engelsk version av den nya lagen lades fram den 21 december 2007.

Slutligen, den 18 augusti 2009 överlämnade Ungern texten till regeringsdekreten 113/2007 och 114/2007 om genomförandet av **lag I av 2007 om mottagande av och uppehälle för personer med rätt till fri rörlighet och uppehåll**, som genomför lagen om fri rörlighet som trätt i kraft den 1 januari 2007.

Den 6 juli 2007 informerade **Malta** om en ny lagstiftning genom vilken direktiv 2003/86/EG om **rätt till familjeåterförening** för tredjelandsmedborgare genomförs i den nationella lagstiftningen.

Samma dag översände **Polen** information om en förordning av den 27 juni 2007 från ministeriet för arbete och socialpolitik om ändring av förordningen om sysselsättning för utlänningar utan krav på **innehav av arbetstillstånd**. Det förväntades att de nya reglerna främja **laglig anställning** av utlänningar och åtgärda den brist på arbetskraft som noterats i synnerhet inom jordbruket och byggindustrin. Förordningen trädde i kraft den 5 juli 2007.

Dessutom informerade **Polen** den 31 januari 2008 om ytterligare en ändring av förordningen om arbete för utlänningar utan krav på innehav av arbetstillstånd. Den ursprungliga tidsperioden (maximalt 3 månader) utvidgades till maximalt 6 månader under en 12-månadersperiod. Förordningen trädde i kraft den 1 februari 2008.

Slutligen, den 20 juli 2007 lämnade **Polen** information om en lag av den 24 maj 2007 om ändring av utlänningslagen (samt vissa andra lagar). Syftet med lagen är att genomföra direktiven 2005/71/EG och 2004/114/EG. Dessutom rymmer ändringarna ett **upphävandeinstrument (regularisering) för utlänningar som uppehåller sig illegalt** på republiken Polens territorium utan avbrott sedan åtminstone den 1 januari 1997 och som senast sex månader räknat från dagen för ikraftträdandet av denna lag ansökt om tidsbegränsat uppehållstillstånd för en period av ett år. Lagen trädde ikraft den 20 juli 2007.

Den 27 september 2007 informerade **Tyskland** om en ny lag om ändring av den tyska **invandringslagstiftningen**. Huvudsyftet med denna lag var att genomföra elva direktiv. Vidare har lagen om uppehållstillstånd, som trädde i kraft den 1 januari 2005, ändrats för att

bekämpa sken- och tvångsäktenskap, öka den inre säkerheten, främja integration av utlänningar (bland annat tolererad vistelse för vissa kategorier av tredjelandsmedborgare) och underlätta för dem som önskar starta näringsverksamhet att komma till Tyskland.

Portugal informerade den 6 november 2007 om en ny lag (lag 23/2007 av den 4 juli 2007 och dekret reg. 84/2007 av den 5 november 2007) om godkännande av **ramlagstiftningen om utlänningars inresa, utresa, uppehåll och avvisning/utvisning** till och från det nationella territoriet. Genom denna lag införlivade Portugal flera direktiv med den nationella lagstiftningen, särskilt rörande laglig immigration.

Den 12 mars 2008 informerade **Slovenien** om lagen om internationellt skydd (*Zakon o mednarodni zaščiti*), som trädde i kraft den 1 januari 2008. Genom denna lag införlivades **asyldirektiven** med den nationella lagstiftningen. Vid sidan av de skyldigheter som föreskrivs i direktivet införs ett nytt kapitel om permanent återflyttning baserat på kvoter.

Den 8 april 2008 informerade **Republiken Tjeckien** om en ändring av lag nr 326/1999 saml. om utlänningars vistelse på Republiken Tjeckiens territorium, som trädde i kraft den 21 december 2007. Lagen är en grundläggande lagstiftningsakt som innehåller rättsregler rörande **rättigheter och skyldigheter för utlänningar som uppehåller sig lagligen** på Tjeckiens territorium, om inresa, visering, utvisning osv. De viktigaste ändringarna rör införlivandet av direktiv 2005/71/EG och direktiv 2001/51/EG, skyldigheten för utlänningar att ansöka om visering för att deras fingeravtryck och foto ska kunna tas, införande av kunskaper i tjeckiska som nödvändigt krav för ansökan om permanent uppehållstillstånd och nya bestämmelser om bedrägligt förfarande i syfte att erhålla uppehållstillstånd i Republiken Tjeckien (skenäktenskap).

Den 8 april 2008 informerade också **Sverige** om ändring av den svenska **utlänningslagen** och **utlänningsförordningen**, som trätt i kraft i början av 2006. Utlänningslagen innehåller bland annat bestämmelser om villkor för utlänningars inresa, vistelse och arbete i Sverige, visering, uppehållstillstånd, flyktingar och personer som på annat sätt är i behov av skydd, tredjelandsmedborgares ställning som varaktigt bosatta i Sverige, förvar, verkställande av beslut om avvisning eller utvisning, förfaranden för överklagande, offentligt biträde och tillfälligt skydd. **Utlänningsförordningen** innehåller bestämmelser om resehandlingar, visering, rätt till vistelse, uppehållstillstånd, arbetstillstånd, kontroller och verkställighetsåtgärder, informationsplikt, avvisning, utvisning osv.

Österrike överlämnade den 16 april 2008 texten till den federala **lagen om bosättning och uppehåll** i Österrike (*Niederlassungs- und. Aufenthaltsgesetz*) och den federala **lagen om beviljande av asyl** (*Asylgesetz 2005*). Båda trädde i kraft den 1 januari 2006.

Den 13 augusti 2009 översände **Österrike** texten till ändringarna av **asyl-, bosättnings- och uppehållslagen och av utlänningsrätten** (i kraft sedan den 1 april 2009).

Den 10 maj 2007 informerade **Grekland** om ett **regulariseringsförfarande** för vissa kategorier av tredjelandsmedborgare. I artikel 18.4 i lag 3536/2007 föreskrivs ett regulariseringsförfarande för vissa kategorier av tredjelandsmedborgare som rest in i Grekland före den 31 december 2004 och sedan dess varit bosatta i Grekland, på villkor att de inte utgör ett hot mot den allmänna ordningen och den allmänna säkerheten. De berörda personerna måste kunna förete särskilda bevis på sin vistelse i Grekland. Bestämmelserna tillämpas separat på make/maka och omyndiga barn till den berörda tredjelandsmedborgaren.

Den 15 maj 2008 informerade Grekland – genom hänvisning till artikel 2.4 i rådets beslut – om presidentdekret nr 106/2007 om införlivande av direktiv 2004/38/EG. Samma dag lämnade Grekland information om gemensamt ministerbeslut nr 16928/17-8-07 om **bevis på kunskap i grekiska språket** samt om Greklands historia och kultur som ska företes av tredjelandsmedborgare som vill ansöka om **ställning som varaktigt bosatta**, ändrat genom gemensamt ministerbeslut nr 999/03-3-08.

Spanien informerade den 23 september 2008 om en ny lag rörande **stöd till frivilligt återvändande** för tredjelandsmedborgare till ursprungslandet. Genom denna lag, som antogs genom regeringsdekret 4/2008 av den 19 september 2008, blir det möjligt att i två omgångar betala ut det avgiftsfinansierade arbetslöshetsstödet till arbetslösa tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i Spanien och beslutar att frivilligt återvända till sina ursprungsländer. Den allmänna regeln är att arbetstagarna måste vara medborgare i ett tredjeland med vilket Spanien har undertecknat ett bilateralt avtal om social trygghet.

Lagakraftvunna avgöranden av domstolar i högsta instans

Ingen information har lämnats.

Förvaltningsbeslut som påverkar ett betydande antal tredjelandsmedborgare eller förvaltningsbeslut av allmän natur

Den 3 maj 2007 informerade **Italien** om att inrikesministern och familjeministern antagit ett direktiv om **omyndiga utlänningars uppehåll** och en rundskrivelse om **uppehållstillstånd för amatöridrottsmän från länder utanför EU**.

Dessutom informerade **Italien** den 6 december 2007 om ett beslut av inrikesministern rörande utfärdande av **uppehållstillstånd för att ge socialt skydd** åt immigranter som utsätts för exploaterande arbetsförhållanden.

Spanien informerade den 25 juni 2007 om ett **ministerdekret om bedömning av ekonomiska medel för utlänningar** som reser in i Spanien och ett ministerdekret om **brev från enskilda till utlänningar med inbjudan att resa in till Spanien för turism eller av privata skäl**.

Vidare överlämnade **Spanien** den 2 augusti 2007 information om **förfarandet för handläggning av ansökningar från tredjelandsmedborgare ombord på spanska fartyg** om uppehålls- och arbetstillstånd i Spanien.

Slutligen informerade **Spanien** den 17 januari 2008 om ett ministerrådsbeslut av den 21 december 2007 om fastställande av **kvoten arbetstagare från länder utanför EU** i Spanien för 2008.

Övrigt

Den 2 november 2007 lämnade **Nederländerna** information om ett beslut av regeringsrättens avdelning för administrativ rätt att **begära ett förhandsavgörande av EG-domstolen** i ärenden rörande tillämpningsområdet för artikel 15 (inledningen) och artikel 15 c i direktiv 2004/83/EG.

Sverige informerade den 22 juli 2008 om riktlinjer från Migrationsverkets generaldirektör (antagna i maj 2008) avseende **tillämpningen av Dublinförordningen** på Grekland.

Den 2 oktober 2008 översände **Nederländerna** till medlemsstaterna politiska beslut som fattats på området **asyl** rörande **särskilda ursprungsländer**. Besluten rörde användningen av länderinformation för bedömningen av ansökningar om asyl i Nederländerna. Den 14 augusti 2009 överlämnade Nederländerna **den nya bilagan** till beslutet.

5. UTVÄRDERING

Medlemsstaterna och kommissionen[3] har betonat att avsaknaden av gränskontroller inom Schengenområdet, den gemensamma viseringspolitiken, nära ekonomiska och sociala förbindelser mellan EU:s medlemsstater och utvecklingen av en gemensam invandrings- och asylpolitik, leder till att medlemsstaternas nationella invandringspolitik får tydliga effekter bortom de nationella gränserna. Åtgärder som vidtas i en medlemsstat av nationella eller regionala skäl kan snabbt få konsekvenser för en annan medlemsstat. Ett systematiskt informationsutbyte bidrar till att öka kunskapen om övriga medlemsstater, förbättra samordningen mellan dem, förbättra kvaliteten hos den nya EU-lagstiftningen och öka den ömsesidiga kunskapen och det ömsesidiga förtroendet.

Det kan konstateras att systemet för ömsesidigt informationsutbyte inte har levt upp till dessa förväntningar i praktiken. Även om mängden information som lämnas inte utgör den enda bedömningsfaktorn, är det uppenbart att systemet använts i allt för liten omfattning. Även om det enligt artikel 2.1 i beslutet ankommer på varje medlemsstat att själv utvärdera huruvida de nationella åtgärderna kan få en avsevärd påverkan på flera medlemsstater eller på Europeiska unionen som helhet, är det förvånande att endast en liten del av åtgärderna har bedömts falla inom denna kategori. Dessutom har relativt många medlemsstater inte lämnat någon information via systemet (BE, BU, CY, DK, EE, FI, FR, IE, LV, LT, LU).

Det föreligger en tydlig trend mot ett minskat användande av systemet för ömsesidigt informationsutbyte, trots att kommissionen vid upprepade tillfällen har uppmanat medlemsstaterna att använda systemet. Det är oklart varför medlemsstaterna använt systemet så sällan under den senaste tiden, trots att de under samma tidsperiod har vidareutvecklat sin interna invandrings- och asylpolitik. Kommissionen noterar att det samtidigt har gjorts förfrågningar rörande åtgärder som skulle kunna få långtgående konsekvenser som planeras eller har antagits av andra medlemsstater, eftersom ingen information om dessa har lämnats via systemet. Det visar att bristen på information kan utgöra ett hinder för att bygga upp det ömsesidiga förtroende som krävs för ett effektivt samarbete inom immigrations- och asylområdet.

Särskilt oroande är att det inte lämnas någon information om åtgärder innan de antas. Endast fyra lagförslag och nio åtgärder rörande politiska avsikter eller långsiktig programplanering lämnades. Bristen på information i det skedet av beslutsprocessen bidrar inte till att öka utbytet av åsikter för att främja samordningen av medlemsstaternas nationella politik.

Kommissionen erinrar om målsättningen var att systemet skulle utgöra en flexibel, snabb och icke-byråkratisk kanal för informationsutbyte, samtidigt som det uppfyllde kraven på konfidentialitet och uppgiftsskydd. Det innebär ett mervärde jämfört med EU:s nuvarande

---

[3] Se till exempel meddelande från kommissionen: *Mot en gemensam invandringspolitik* (KOM(2007) 780 slutlig).

forum och system, eftersom det inte alltid har varit möjligt att överföra information i realtid och på ad hoc-basis när så varit nödvändigt inom dem.

6. SLUTSATSER

Att främja informationsutbyte och gemensam diskussion inom EU är ett sätt att skapa en hög grad av politisk och verksamhetsmässig solidaritet inom den gemensamma invandrings- och asylpolitiken. Isolerade nationella åtgärder kan försvaga sammanhållningen och förtroendet inom EU.[4]

Behovet av att främja informationsutbytet på det här området har även betonats i den europeiska pakten för invandring och asyl, där medlemsstaterna enades om att förbättra ömsesidig information om migration genom att vid behov förbättra de befintliga verktygen.[5]

I det meddelande som presenterades inför Stockholmsprogrammet[6] ansåg kommissionen också att informationsutbytet mellan medlemsstaterna rörande regularisering bör förbättras.

Följaktligen anser kommissionen att en effektiv kommunikation även i framtiden måste utgöra en viktig beståndsdel i den fortsatta utvecklingen av EU:s invandrings- och asylpolitik, där behovet av informationsutbyte kommer fortsätta att växa. Systemet för ömsesidigt informationsutbyte tycks inte uppnå detta mål på det sätt som systemet fungerar nu.

Systemet har endast varit i drift under en kort tid. Kommissionen anser det därför inte lämpligt att föreslå några ändringar av beslutet, i enlighet med artikel 5. Det finns inga belägg för att skälet till den otillfredsställande tillämpningen av beslutet står att finna i dess bestämmelser. Det kan också, på grundval av ovannämnda workshopar, konstateras att utnyttjandet av Circa-nätverket inte skapar några stora tekniska problem.

Kommissionen vill emellertid förenkla systemet och integrera det i en mer allmän ram. Lanseringen av uppföljningsmetoden för genomförandet av den europeiska pakten för invandring och asyl, vars resultat kommissionen kommer att redovisa i en rapport till rådet, kommer att innebära ett lämpligt tillfälle att göra detta. Den första rapporten om uppföljningsmetoden kommer att offentliggöras 2010 och kommer sedan att utvidgas 2011 så att den även omfattar åtagandena avseende Stockholmsprogrammet och handlingsplanen som är kopplad till det.[7]

Det innebär att efter denna rapport kommer den information som i dag lämnas via systemet för ömsesidigt informationsutbyte i framtiden att lämnas via kommissionens årliga rapport om genomförandet av pakten.

---

4 Se även meddelande från kommissionen: *En gemensam invandringspolitik för Europa: principer, åtgärder och verktyg* (KOM(2008) 359 slutlig.

5 Se rådets dok. 13440/08.

6 Meddelande från kommissionen: *Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i allmänhetens tjänst* (KOM(2009) 262/2).

7 Meddelande från kommissionen: *Uppföljningsmetod för genomförandet av den europeiska pakten för invandring och asyl* (KOM(2009) 266 slutlig).

BILAGA:

INFORMATION FRÅN MEDLEMSSTATERNA

Medlemsstater	Förvaltnings-beslut	Antagen lagstiftning	Lagförslag	Rättsliga avgöranden	Övrigt	Politiska avsikter, långsiktig program-planering	Summa
Österrike		2					**2**
Belgien							**0**
Bulgarien							**0**
Cypern							**0**
Republiken Tjeckien		1	1				**2**
Danmark							**0**
Estland							**0**
Finland							**0**
Frankrike							**0**
Tyskland		1					**1**
Grekland		3					**3**
Ungern		4					**4**
Irland							**0**
Italien	3		2				**5**
Lettland							**0**
Litauen							**0**
Luxemburg							**0**
Malta		1					**1**
Nederländerna			1		3	4	**8**
Polen		3					**3**
Portugal		1					**1**
Rumänien						1	**1**
Slovakien		1					**1**
Slovenien		1					**1**
Spanien	4	1				1	**6**
Sverige		2			1	1	**4**
Förenade kungariket						2	**2**
Summa	**7**	**21**	**4**	**0**	**4**	**9**	**45**